

Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio
Telephone: Henderon 2312

GLASILLO K. S. K. JEDNOTE

OFFICIAL ORGAN
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923, at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1912.

No. 2 — ŠTEV. 2

CLEVELAND, O., 13. JANUARJA (JANUARY), 1943

VOLUME XXIX. — LETO XXIX

Rooseveltova poslanica 78. kongresu

Washington, 7. jan.—Predsednik Roosevelt je povodom otvoritve 78. kongresa danes osebno prečital svojo poslanico obema zbornicama. Ista se je največ nanašala na sedanje vojni položaj. Med drugim je omenil, da je silna prodeka materiala v naših tovarnah postavila Združene države na pot zmage.

"Ne prerokujem sicer, kdaj bo ta vojna končana," je govoril predsednik, ter izjavil: "Osiške sile so vedele, da morajo zmagati leta 1942, ali pa eventualno izgubiti vse. Ni mi treba še posebej povedati, da osišče ni zmagal v 1942."

Mr. Roosevelt je nazval Združene narode kot najmogočnejšo vojaško zvezo v zgodovini, ki morajo ostati zedinjene ter steti po vojni vsak poskus Nemčije, Italije in Japonske, ali sploh vsakega naroda, da bi se zopet oborožil.

"Največji in najvažnejši strategični razvoj vojne slike v letu 1942 so bili dogodki na ruski fronti," je govoril predsednik. "Prvič junaka obramba Stalingrada, drugič, ofenziva ruske armade, pričeta v novembra, ki še ni ponehala in ki je prinesla sijajne uspehe."

Predsednik je zagotovil kongres, da je naša defenziva proti Japonski čas preteklosti. "Naš namen je zdaj prisiliti Japonsko k boju. Prošlo leto smo jo ustavili, letos jo namevamo napadati."

Predsednik je nato povedal, da je sedaj izven kontinentalne Amerike 1,500,000 ameriških vojakov in da šteje danes ameriška vojska 7,000,000 mož in število v vsakem dnevom raste.

Predsednik je nadalje nazzanil, koliko orožja je Amerika zgradila lansko leto: 48,000 vojaških aeroplakov, več kot Nemčija, Italija in Japonska skupaj; 56,000 vojaških vozil, kot so tanki in topovi; 670,000 strojnic, 21,000 protitančnih topov, 10,250,000,000 nabojev za malo orožje; 181,000,000 nabojev za topove.

Zavezniški se sedaj bore, da bo ves svet užival štiri svobode, ki jih je predsednik objavil lansko leto: svoboda vesti, svoboda pred strahom in svoboda od pomanjkanja.

ZAVEZNISKO BRODOVJE SE ZBIRA PRI GIBRAL-

TARJU

London.—Radio iz Pariza, ki je pod nemško kontrolo, je nedavno poročal, da je opažati novo aktivnost v angleškem pristanišču pod trdnjavno Gibraltar. Pariški radio je nagnil, da pripravlja zavezniški novo ofenzivo v Sredozemlju.

Dasi je postava, da armada ne sprejme nad 38 let stare pod orožje, komaj en mesec star, pa že posluje v polnem obsegu.

Odpuščeni v tej starosti so iz armade oni, ki 1) sami prisojijo za časten odpust 2), ki so radi starosti nesposobni za vojašino in bi bili bolj koristni v važni vojni industriji ali na farmah.

Novi bilijoni za nadaljevanje vojne

Washington, 11. jan.—Predsednik Roosevelt je predložil kongresu proračun za vojne stroške v vsoti \$100,000,000,000. Da se pa ta denar dobi, je vprašal predsednik za \$16,000,000,000 v dodatnih davkih. Vsega skupaj bo potrebovala dežela, je rekel predsednik, za fiskalno leto, ki se prične 1. julija, 109 bilijonov dolarjev.

Kar se tiče novih davkov, je predsednik svetovl, naj nima nobena oseba v Zed. državah več kot \$25,000 čistih dohodkov na leto, to je, kadar plača davke in to ne glede na to, kako ta denar dobi v svojo posest.

Ta proračun ni samo največji v zgodovini dežele, ampak je tudi več, kar potrošijo na leto vsi zavezniki in sovražniki skupaj. Ta vsota je trikrat tolika, kot potroši Nemčija, štirikrat tolika kot porabi Anglija in 14 krat večja, kar izda Japonska.

Vsota, ki jo bodo porabile Zed. države za vojno od napada na Pearl Harbor pa do 30. junija, 1944, je samo za en bilijon dolarjev manjša, kot kar je izdala vladna blagajnica vsega skupaj od dneva, ko je bil ustoličen predsednikom George Washington v 1789 pa do 7. decembra, 1941, ko so Japonci napadli Pearl Harbor.

Ako bo kongres odobril ta proračun, bo na rascel državni dolg do 30. junija, 1944 na \$210,000,000. Kongres je dovolil do zdaj kot najvišji dolg 125 bilijonov dolarjev.

Ta dolg, je rekel predsednik, se bo lahko plačal, ker dežela je na zdravni podlagi.

CLANI NAJSV. IMENA V ARMADI

New York, N. Y.—Rev. H. C. Graham, glavni ali narodni direktor društva Najsvetejšega Imena poroča, da je bilo letos začetkom septembra 560,000 članov te cerkvene organizacije v ameriški armadi. Ti člani so bili sledje razdeljeni: V armadi 350,000, pri mornarici 175,000 in pri marinah 35,000.

Navedena organizacija je izdala 100,000 brošuric "The Road to Victory," katero je spisal newyorški nadškof in vojaki vikar Fr. J. Spellman; brošurico se bo vojakom brezplačno delilo.

ZAVEZNISKO BRODOVJE SE ZBIRA PRI GIBRAL-

TARJU

London.—Radio iz Pariza, ki je pod nemško kontrolo, je nedavno poročal, da je opažati novo aktivnost v angleškem pristanišču pod trdnjavno Gibraltar. Pariški radio je nagnil, da pripravlja zavezniški novo ofenzivo v Sredozemlju.

Baje je dospelo v Gibraltar 100 transportnih in tovornih ladij, katere so spremljale bojne ladje. Zavezniški na ta osnova poročila trdovratno molčijo.

Buy
UNITED
STATES
BONDS
STAMPS

Novi bilijoni za nadaljevanje vojne

Washington, 11. jan.—Predsednik Roosevelt je predložil kongresu proračun za vojne stroške v vsoti \$100,000,000,000. Da se pa ta denar dobi, je vprašal predsednik za \$16,000,000,000 v dodatnih davkih. Vsega skupaj bo potrebovala dežela, je rekel predsednik, za fiskalno leto, ki se prične 1. julija, 109 bilijonov dolarjev.

Kar se tiče novih davkov, je predsednik svetovl, naj nima nobena oseba v Zed. državah več kot \$25,000 čistih dohodkov na leto, to je, kadar plača davke in to ne glede na to, kako ta denar dobi v svojo posest.

Ta proračun ni samo največji v zgodovini dežele, ampak je tudi več, kar potrošijo na leto vsi zavezniki in sovražniki skupaj. Ta vsota je trikrat tolika, kot potroši Nemčija, štirikrat tolika kot porabi Anglija in 14 krat večja, kar izda Japonska.

Vsota, ki jo bodo porabile Zed. države za vojno od napada na Pearl Harbor pa do 30. junija, 1944, je samo za en bilijon dolarjev manjša, kot kar je izdala vladna blagajnica vsega skupaj od dneva, ko je bil ustoličen predsednikom George Washington v 1789 pa do 7. decembra, 1941, ko so Japonci napadli Pearl Harbor.

Ako bo kongres odobril ta proračun, bo na rascel državni dolg do 30. junija, 1944 na \$210,000,000. Kongres je dovolil do zdaj kot najvišji dolg 125 bilijonov dolarjev.

Ta dolg, je rekel predsednik, se bo lahko plačal, ker dežela je na zdravni podlagi.

Buy
UNITED
STATES
BONDS
STAMPS

Kadar stopi voda čez bregove. — Slika kaže mesto Marietta, O., kjer je reka Ohio stopila čez bregove in poplavila mesto. Voda je bila devet čevljev nad normalo.

Izjava Roosevelta o Otonu Habsburškemu

All bo zdaj konec Otonovega zmagovalja?

Washington, 5. jan.—(Posebno poročilo NYT).—Predsednik Roosevelt je na svoji današnji časnikarski konferenci izjavil, da so govorice, trdeče, da ima nadvojvoda Oton Habsburški v rokah organizacijo bataljona svobodnih Avstrijev, katerega nabira vojska Združenih držav, zlobne in lažnjive (vicious and untrue). Predsednik je izjavil, da so se te govorice tako razširile, da jih velja enkrat za vselej zavrniti.

Predsednik Roosevelt je izjavil, da je avstrijski bataljon izključno zadava vojnega oddelka, ki je začel nabirati precejšnje število takšnih bataljonov, med njimi tudi avstrijskega. Trditev, da kontrolira organizacijo tega bataljona komite pod načelstvom Otona Habsburškega, je popolnoma neresnična.

Dodal je, da so Avstrije v tej deželi sestavili več komitev, katerih naloga je, objasnitvi svojim tukajnjim sodelovalcem, kaj je ta bataljon in kako se mu morejo pridružiti; glede Otona je dejal, da misli, da ta mladi mož sodeluje v enem teh komitev.

Predsednik je opozoril na dejstvo, da sta se dva Otonova mlajša brata vpisala v bataljon kot navadna vojaka in izjavil, da bo imel dostojen avstrijski komite iste možnosti, da podpira akcijo in obvešča svoje sodelavce o tej organizaciji.

NADALJNE AMERIŠKE ČETE SO DOSPELE V DAKAR

London.—Moroški radio je pred par dnevi poročal, da je dospela v Dakar, francoska zahodna Afrika, že druga skupina ameriških čet. Amerikanci so zasedli letališče pri mestu. Prve ameriške čete so dospeli v Dakar, ko je istega izročil admiral Darlan v roke zavezniškim s privoljenjem lokalnih oblasti.

LISTNIČICA UREDNOSTVA

V zadnji izdaji Glasila smo na prvi strani objavili ponovno prošnjo za točno dopošiljanje rokopisov, oziroma naznanih iz strani naših društvenih tajnikov in tajnic. Menda nekateri bolj slabo vidijo, zato je ta naša zopetna prošnja bolj v višnem tisku in okvirju navedena tudi na prvi strani.

Iz Pennsylvania smo v pondeljek do poldne ob 10:30 prejeli naznane nekatero društva. Pisano je bilo še 6. januarja, toda oddano na pošto pa še 8. januarja ob 3:30 po poldne.

In Cleveland smo tudi predvčerjnjim dobili neko naznano, pisano je bilo 7. januarja, toda na pošto oddano še v soboto popoldne, ko bi imelo biti že v naših rokah. Naravno da naznana, pisano je bilo 6. januarja, toda na pošto oddano še v soboto popoldne. Pri tem se ne dela nobenih izjem, tako tudi ne za naša lokalna društva.

PONOS DRUŠTVA ŠT 53

Slika nam predstavlja 16-letna dvojčka Joseph Jr. in Stanley Sveti, sinova Mr. in Mrs. Jos. Sveti iz North Chicago, Ill., ki sta bila sprejeti v društvo sv. Jožefa, št. 53 na zadnji seji.

Dr. Crile, sloveči zdravnik umrl

Cleveland, O.—Dr. George Crile, star 78 let, ki je bil poznan kot kirurg-znanstvenik, je umrl 7. januarja za srčno hibro v clevelandski kliniki, katero je sam pomagal ustanoviti.

Dr. Crile je bil prvi zdravnik, ki je izvršil prenos krvi (blood transfusion) in sicer v letu 1905. Bil je tudi prvi, ki je uvedel metodo omrtvenja živečev potom lokalne anestezije, kar je mogočilo hitro zdravljenje po operaciji in preprečilo kirurški pretres živečevja pri operaciji. Dalje je developiral nov način operiranja na golšči, ter je sam izvršil okrog 25,000 takih operacij.

Njegovo široko raziskovanje naravnih pojmov življenja, ga je privedlo do teorije, da je živilska sila v človeku, kakor v živalih, gnana po svetlobi in električni energiji. Prva prijava je bila sonca, druga pa poraža potom celic. Trdil je tudi, da povzroča večino bolezni moderne belega človeka deloma delo in skrbi in posebno pa se visok pritisak krvi.

Za časa španško-ameriške vojne je bil dr. Crile brigadni kirurg, tekom zadnje vojne pa brigadni general v zdravniškem koru in je organiziral prvo zdravniško univerzno bolniščko enoto, ki je bila poslana v Evropo.

Pokojnik zapušča soprogoo in enega sina, ki je tudi zdravnik in sicer v ameriški armadi nekje v inozemstvu.

SVETA MAŠA POD ZEMLJO

London.—V predmetstvu Tyne-side, severno od tukaj, imajo ondolni stanovalci 80 čevljev pod zemljo svoje zaklonišča, kjer se zbirajo v slučaju zračnih napadov. V tem zaklonišču se vrši vsak teden nedeljska služba božja ali sv. maša, po katoliškem župniku Rev. George McBrearty, katere se udeležuje do 300 vernikov, po poldne pa molijo litanič in rožni venec.

Nikola Tesla, slavni izumitelj, je umrl

New York.—Nikola Tesla, star 85 let, veleum na polju električnih iznajdb, je umrl dne 7. januarja v New Yorku. Sin grškega očeta in srbske matere je bil rojen 10. julija 1856 v Smiljanu na Hrvaškem. Višeksolska izobrazba je dobil na univerzi v Pragi.

Leta 1881 je dobil patent na svoj prvi izum v Parizu. Tri leta pozneje je prišel v Ameriko. Nekaj časa je delal pri izumitelju Thomas Edisonu, kjer je delal načrte za motorje in generatorje.

Kmalu potem je pa začel na svojo roko in je pošiljal v svet nebro iznajdb v elektriki. Kmalu je zaslovel kot genij v raznih električnih aparativih.

Vse svoje življenje je postal samski. K počitku je šel skor vsak dan ob 5:30 zjutraj in vstopil v elektriko. Kmalu je zaslovel kot genij v raznih električnih aparativih.

Delavnico je imel v svoji hotelski sobi. Jedel je zelo zmerino in pil ni niti kave, niti čaja, češ, da to škoduje zdravju. Pil pa je alkohol, ker ga je smatrал za zdravilo, toda pil ga je zelo zmerino.

Umrl je brez premoženja ali ubog. Zadnja leta ga je vzdrževal poslanstvo Jugoslavije v Washingtonu, D. C. Tako mu je tudi preskrbelo dostenjen pogreb.

LISTNIČICA UPRAVNOSTVA

Ker bi radi kakor običajno vsako leto koncem januarja objavili novi imenik naših krajinskih društev, zato prosimo tajnike in tajnice onih društev, ki nam tozadovnega naznanih (posebne uradne pole) še niso

DRUŠTVO SV. JOŽEPA, ST. 42, PITTSBURGH, PA.

Na glavni letni seji našega društva so bili izvoljeni sledeči odborniki na leto 1943:

John Golob, predsednik; George Weisslich, podpredsednik; Louis Heinricher, tajnik; John Bojanec, blagajnik; nadzorni odbor: Marko Frankovich, Michael Jordan, Frank Ferencak; društveni zdravnika Dr. Frank J. Arch in Dr. Ralph Fabian; zastavonoša Anton Sader.

Društvene seje se bodo vršile vsako četrto nedeljo v mesecu ob 2 uri popoldne v navadni sobi Slovenskega doma.

Z bratskimi pozdravom.
Louis Heinricher, tajnik.

DRUŠTVO SV. PETAR I PAVAO, BROJ 64, ETNA, PA.

Noč tajnik društva

Na prošloj godičnji sjednici bil sam ja izabran za tajnika našega društva za godinu 1943.

Ustljud toga vas umoljavam, neka si zapamtite moju adresu, koja jest: 79 Kittanning St.

Etna, Pa., za sve društvene posle. Isto vas molim, da bi točnu i u redu uplačivali svoje asesmente za društvo i Jednotu, i da bi mnogobrojno polazili naše mjesecne sjednice.

Sa pozdravom,
John Dvoranich, tajnik.
79 Kittanning St.

DRUŠTVO SV. SRCA JEZU-SOVEGA, ST. 70, ST. LOUIS, MISSOURI

Cenjeno mi članstvo! Naša decembirska seja je bila zelo dobro obiskana, ker smo imeli tudi naš, skoro ves, mladinski oddelek, so imeli mlajši večino navzočih.

Tem potom opozarjam članstvo na zelo važno premembo v društvenih pravilih, tikajoče pogrebcev. Od sedaj pa do premembe bo vselej tajnik izbral pogreba po abecednem redu, izvzeti bodo pri tem samo oni člani in članice, kateri bodo v istem času na bolniški listi. Torej v slučaju, da prejmete pismo, obveščajoč vas, da ste izbrani za pogreba, a vam je nemogoče iti, nikar ne kličete tajnika. On je storil svojo dolžnost; vi si preskrbitate osebo na svoje mesto. To ste z večino odločili za svojo dolžnost na letni seji.

V društveni odbor za tekoče leto so bili izbrani sledeči: Predsednik August R. Prebil, podpredsednik Milton Seeman, tajnik Anton J. Skoff, blagajnik Frank, Zlatareck, zapisnikarica Miss Anna Suljak, bolniška odbornica Mrs. Josephine Speck, nadzorni odbor: Charles Ruzicka, John Gabrian Jr., Mrs. Sophie Gabrian; društveni zdravnik Dr. Henry P. Graul, 2905 Cherokee St.

Srečna oseba, dasi nenevzoč na seji, je bil sobrat John Težak, ki je postal lastnik \$25 vojnega bonda.

V decembri mesecu smo izgubili zopet eno članico, sestro Rose Holjevic, v najlepših letih. Tukaj zavuča poleg žaluočega soproga, štiri sinove, hčerko, očeta, brata ter veliko drugih sorodnikov in prijateljev. Naj ji sveti večna luč, preostalim žaluočim v društvenem kakor svojem imenu izražam iskreno sožalje.

Na seji 19. januarja bo zavzeten novi društveni odbor; predloženih bo tudi par zelo važnih točk. Udeležite se!

Sedaj pa želim blagoslovilno novo leto celokupnemu članstvu naše Jednote!

S bratskim pozdravom,
Anton J. Skoff, tajnik.

DRUŠTVO MARIJE POMA-GAJ, ST. 78, CHICAGO, ILL.

Naša prihodnja seja se bo vršila v nedeljo, 17. januarja, ob dveh popoldne v cerkveni dvorani sv. Stefana. Na tej se-

traj, 7. januarja. V sredu večer je bo izvoljen odbor za leto 1943. Odbor za prihodnje leto je slededi:

Predsednica Karolina Pichman, podpredsednica Lillian Kozek, tajnica Pauline Kobal, blagajničarka Johanna Mladic, zapisnikarica Antonia Kavec, nadzornice: Anna Stefanec, Mary Tomazin in Sophie Petrovic; rediteljica Mary Mladic, zdravnika Dr. Joseph Ursich in Dr. Zavertnik.

Društvo bo priredilo igro in ples v nedeljo, 28. februarja in sklenjeno je bilo, da vsaka dobri dve vstopnice, eno zase, eno pa naj vsaka skuša prodati. Več o igri se bo pozneje pisalo.

Francis Lokar.

DRUŠTVO SV. SRCA MARIJE, ST. III, BABERTON, O.

Naznajan članicam našega društva sklep glavne letne seje, da od sedaj naprej se bodo mesečne seje vršile v naši farni dvorani in ne več v dvorani društva Domovina. Prosim, da boste to premembo vpoštevale in tiste, ki navadno pred sejo plačujete, bom na mestu ob času kakor poprej za pobiranje asesmenta. Torej zapomnite si: Mesečne seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v farni dvorani.

Uradnice društva za leto 1943 so kakor sledi: Rev. Matt A. Jager, duhovni vodja; Jennie Nagel, predsednica; Frances Stopar, podpredsednica;

Frances Smrdel, 10—66th St., tajnica; Mary Tancek, blagajničarka; Mary Znidaršič, zapisnikarica; Mary Ambrozic, Patricia Burke, Frances Rogel, nadzornice; Jennie Penko, rediteljica; Jennie Čič, zastavosnilka. Kdo bo društveni zdravnik, bom poročala kasnej, ker nam je valed pomanjkanja zdravnikov težavno, oziroma imamo težko, bomo morale biti zadovoljne samo, ako ga bomo sploh še dobile. Naša prejšnja zdravnika, Dr. Frank Warner in Dr. Andrew Raymond sta odšla v vojno službo. Kaj si hočemo, delo in dolžnost, katera jih kliče, je veliko, veliko nujnejša na vojni fronti, kot je pa doma, in kakor sem omenila, bomo morale biti zadovoljne le z enim zdravnikom. Tako si ne bomo mogle zbirati kakor smo si navadno druga leta.

Sedaj pa še nekaj! Da se ne

bodo samo moška društva naše K. S. K. Jednote ponašala s svojimi člani-vojaki. Želim sporočiti, da smo tudi izmed vrst našega ženskega društva ponosne na našo članico Mary Ann Brunski. Ona je prava ženska od našega društva, ki je zapustila svoj dom in se vponala prostovoljno v službo Strica Sama ter bila prideljena Women's Auxiliary Corps.

Kakor je razvidno iz njenih pisem, se precej zadovoljna počuti. Piše: "Ko delamo vojaške vaje, sem včasih tako

trudna, da mislim, da ne bom

mogla nobenega koraka več na-

rediti, ampak le kar še naprej

vaje in vežbanje. Hrana mi

gre v slast kot še nikdar prej."

Dostavlja še: "Kaj več še po-

zneje pišem."

Mary je bila velika ljubitevica športa tukaj doma, torej

se nam nič čudno ne zdi, ko se

je odločila, da pomaga zvojeti zmago našim fantom.

Omenjena je hčerka Mr.

Charles Brunski-ja in večletne

bivše predsednice našega dru-

štva, sedaj že pokojne Anne Brunski. Pred vstopom v ar-

mado je bila Mary zaposlena

kot tajnica tukajšnje višje šole,

pri superintendentu Mr. Harold A. Pieffer-ju.

Končno želim srečno in bla-

goslovljeno tekoče leto 1943

vsem glavnim uradnikom in

uradnicam in vsemu članstvu

naše Jednote ter mojim prija-

teljem in znancem po širini gorce, John Terček; društveni

zdravniki: Dr. Skur, Dr. Opas-

kar, Dr. Perme in Dr. Stanney; zastopniki za Slovenski dom na Holmes Ave. John Pešdirtz, Louis Simenc, Anton Rudman, Mike Zlate in John Terček; za-

stopnik za Slovensko Zadružno Zvezo John Pešdirtz.

Društvo zboruje vsak tretji četrtek ob 7:30 zvečer v Slovencem domu na Holmes Ave.

Sobrati pozdrav,

Louis Simenc, bivši tajnik.

DRUŠTVO SV. ANE, ST. 134, INDIANAPOLIS, IND.

Članice, katere nista bile na- vzoče na glavni letni seji, vze- mitte to v naznanje, kar se je sklenilo.

Prihodnja seja se bo vršila v

nedeljo, 17. januarja, ob 3 uri

popoldne v navadnem prosto-

ru. Sklenilo se je, da se vas

obvesti v Glasilu, da boste zna-

le vse in priše na omenjeno

sejo, katera izpostane, bo plača-

la globo 50 centov v društveno

zadružnosti.

Torej vse, kar je bilo sklenilo

na tretji četrtek ob 7:30 zvečer v Slovencem domu na Holmes Ave.

Sobrati pozdrav,

Frances Loker.

DRUŠTVO SV. SRCA MARIJE, ST. III, BABERTON, O.

Naznajan članicam našega društva sklep glavne letne seje, da od sedaj naprej se bodo mesečne seje vršile v naši farni dvorani in ne več v dvorani društva Domovina. Prosim, da boste to premembo vpoštevale in tiste, ki navadno pred sejo

plačujete, bom na mestu ob času kakor poprej za pobiranje asesmenta.

Torej zapomnite si: Mesečne seje se vršijo vsako

drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri

popoldne v farni dvorani.

Uradnice društva za leto

1943 so kakor sledi: Rev. Matt

A. Jager, duhovni vodja; Jennie

Nagel, predsednica; Frances

Stopar, podpredsednica;

Frances Smrdel, 10—66th St.,

tajnica; Mary Tancek, blagajničarka; Mary Znidaršič, za-

pisnikarica; Mary Ambrozic,

Patricia Burke, Frances Rogel,

nadzornice; Jennie Penko, redi-

teljica; Jennie Čič, zastavosnilka.

Sobrati pozdrav,

Antonia Kos, tajnica.

DRUŠTVO MARIJE POMOC, KRISTJANOV, ST. 165, WEST ALLIS, WIS.

Naznajan vam, da smo prejele vabilo društva sv. Janeza Evangelista, št. 165 KSKJ na njih proslavo 40-letnice, ki se vrši v nedeljo, 24. januarja v Harmonia dvorani. Sestre prosim, da bi se udeležile kolikor največ mogoče te slavnosti in ne pozabite, da imam jaz vstopnice za razprodati.

Torej ste prošene, da jih kupite pri našem društvu.

Sobrati pozdrav,

Antonia Kos, tajnica.

DRUŠTVO MARIJE POMOCAJ, ST. 174, WILLARD, WISCONSIN

Cenjenim članicam naznajan sklep glavne letne seje meseca decembra.

Društvo priredi bazar in večelic za Materin dan in meseca maja. Pozneje v poletju pa priredimo igrat, ker imajo lepe "pillow cases" in moramo tudi tem dekleto mpomagati.

Torej udeležite se v velikem

čestvu omenjenih prireditev!

Zopet vas vabim in opozarjam,

da prideite na prihodnjo sejo, ki bo dne 7. februarja, ob 2. uri

popoldne. Meseca marca pa

ne bomo imele seje na prvo

nedeljo, kot po navadi, zaradi

naše 25-letnice, kar bomo

praznovale isti dan, ampak naša

seja za mesec mare bo dne 1.

marca in sicer pri naši pred-

sednici Mrs. Josephine Win-

dishman, 6409 W. Greenfield

Ave. ob 7. uri zvečer, to je v

pondeljek, to bo samo za tedaj,

potem bo pa vsaka seja prvo

nedeljo v mesecu.

BARAGOV SVETILNIK

(Piše Promotor.)

Se o "Blažetu in Nežici"
Morda ste opazili, kako čedno poročilo o knjigi "Blaže in Nežica" je prineslo Glasilo KSKJ pretekli teden na svojih angleških straneh. Zelo prav je, da se tudi naša mladina nekoliko seznanila s Slomškom in njegovim vzgojnem delovanjem pred sto leti. Napisal je tisto angleško poročilo P. Alojzij Medic OFM iz Lemonta, Ill., pa se menda ni hotel podpisati ali kaj. Hvala mu, namreč za trud in spis, ne pa zato, ker se ni hotel podpisati.

Sam nekaj bi na tem mestu človek pokritiziral. P. Alojzij je lepo napisal o Slomšku in njegovi knjigi in je pravilno podal zgodbo, ki se vleče skozi knjigo "Blaže in Nežica." Ni pa povedal, kako je Slomšek v to zgodbo vpletel učeno snov knjige, ki je razdeljena na 52 poglavij, kolikor je namreč v letu nedelj. Tista zgodba je samo nekaj zunanjega v knjigi, da je branje bolj privlačno. Poglavitno v knjigi je učna snov in zato je treba sedaj pokazati, kako je Slomšek to reč zamislil.

Razdelitev učne snovi v knjigi "Blaže in Nežica" v nedeljski šoli¹ ni bila mogoča po današnjih šolskih urnikih, kjer se vrste razni predmeti uro za uro skozi ves dan, ves teden. Slomškova šola je previdevala samo eno učno uro na teden, to je vsako nedeljo. Slomšek je pa značilno učno snov razdeliti naravnost na mojsterni način. Razporedil je vse po razpoloženju učencev in spravil v zvezo z zunanjimi dogodki tekom leta. Na primer:

O božičnih praznikih ljudje radi gredo k polnočnici in si med potjo svetijo z bakljami. Na to okolnost navede pouk, kjer je treba paziti, da se ogenj ne raztrosi in se ne povzročijo požari.

Ob novem letu je po takratni navadi marsikateri šolar ali šolarica zapustil šolo in sta šla v službo. Na to okolnost navede Slomšek nauk, kako se je treba vesti v službi med tujimi ljudmi.

Huda zima je in drevje poka od mraza. Dobra prilika za pouk, kako je ravnati, kadar koga hudo zebe ali če celo ozebe ali zmrzne.

Nezdrava mlačna zima je in mnogo ljudi zbole. Na to navede Slomšek pouk o obiskovanju bolnikov in kako je treba bolnemu človeku streči. Ta pouk je bil za takratne čase zelo potreben, ko ni bilo vedno pri roki zdravniške pomoči in so ljudje ob raznih epidemijah umirali kot muhe...

O pustnem času se ljudje že nijo in prirejajo svatovštine. Primerna priložnost za pouk o zakonu in kako se je treba obnašati na gostijah.

Neki praznovarci je hodil v star grad kopat "zaklade." Pri tem delu so ga cigani posneto opeharili. Sledi nauk: Zares so v zemlji zakopani zakladi, toda treba je vedeti, kako naj jih človek dvigne. To se zgodi potom umnega kmetijstva, zlasti umne sadjereje. Ves nadaljni pouk to uro je posvečen umni sadjereji. Kako pomenljiv pouk zlasti za tiste čase!

Oni dan je mrknilo sonce in kmalu potem luna. Mnogi ljudje so ugibali na vse strani, kaj to pomeni. Izobražen človek pa mora vedeti, da so ti pojavi nekaj popolnoma naravnega. Zato sledi pouk o tem, kako nastajajo sončni in lunini mrki.

V neki vasi so se pojavile koze in bilo je mnogo bolnikov. Nekateri so celo umrli. Toda ljudje bi se lahko obvarovali te bolezni, če bi bilo bolj znano — cepljenje zoper koze. Zdaj takoj sledi pouk o potrebi in

načinu tega cepljenja.

Bilo je poleti in nastalo je močno treskanje in strela je udarjala na vse strani. Celo v neki zvonik je treščilo in ubilo cerkvenika, ki je zvonil k hudi ur. Takoj sledi pouk, kako se je treba vesti ob hudi ur, se obvarovati strel, oziroma kako pomagati človeku, ki je od strele opaljen, pa ga ni ubilo.

V neki župniji je naredila silno škodo po poljih toča, ki se je bila usula kakor iz peharja. Nekateri praznovarci ljude so ugibali, katere čarovnice so točo "naredile." To je velika neumnost. Ob tej priliki razloži knjiga, kako nastane toča, in obenem poučuje, kako neumno je verjeti v čarovnice in sploh držati na praznovarsko prismodarijo.

Novica z Dolenjskega je povedala, da je tam nekje izbruhnila strašna griža. Utegne pa priti nad kako vas še kaka drugačna kužna bolezni. Ce si ljudje ne znajo sami pomagati, jih lahko mnogo pomrje. Zato se sedaj poučimo, kako se da razna kužna navlaka, tako tudi griža, preprečiti in pravčasno ustaviti.

V Lazah so imeli pred kratkim velik strah, ker se je pritepel v vas stekel pes in nekateri ljudi obgrizel. Na to novico Slomšek naveže pouk o pasji steklini in kako je treba ravnati s človekom, ki ga je obgrizel stekel pes.

Zvedelo se je, da se je v nekem kraju obupan človek obesil. Ni bil še mrtev, ko so ga našli, pa mu niso znali pomagati, zato je siromah končno le umrl. Brž sledi pouk, kako je treba obešenca rešiti, če še ni mrtev. Enako se ob tej priliki poda pouk, kako pregrešen je vsak samor, ne samo samor z obešenjem.

* * *

Tu smo torej navedli nekaj primerov, kako si je Slomšek zamislil najpotrebnejši pouk v nedeljskih šolah. Bralec lahko spredvi, kako praktično in res za življenje prirejena je bila njegova knjiga. Kaj pada ne smemo pozabiti, da je bila knjiga pisana v prvi vrsti za mladino na kmetih. In še to zoper poudarimo na tem mestu, da moramo vedno imeti pred očmi razmere, kakor so vladajo po kmetih na Slovenskem takrat, to se pravi — pred sto leti. Kdo je v tistih časih vedel vse, kar je bilo tiskano v knjigi "Blaže in Nežica," je vedel vse in se mu ni bilo treba batiti, da bi bil med nevedneže zapisan.

V luči tega razmišljanja lahko rečemo brez vsakega pretiravanja, da je bil Anton Marinko Slomšek zares velik vzgojitelj svojega naroda in zaslužen, da ga štejemo med največje slovenske može. Razume se pa, že bi živel v naših dneh, bi ne spisal take knjige kot jo je v resnicu. Sto let je pač to let in v tako dolgi dobi se svet veliko spremeni. Da se je pa toliko spremeno, imajo svoje zasluge tudi take knjige kot je bila Slomškova "Blaže in Nežica."

Končno še dostavimo, da je bil vrhovni cilj vsega Slomškovega delovanja tako tudi te knjige, ta: Ves pouk za mladino način bo usmerjen v pravo razmerje človeka do Boga, do bližnjega, do sebe in do zunanjje narave.

Zares — v vseh rečeh lahko postavimo Slomška poleg največjih vzgojiteljev človeštva — pred sto leti!

75 LET STARO PISMO O BARAGOVİ BOLEZNI IN SMRTI

Dragi dan po Baragovi smrti, to je 20. januarja, 1868, je pisal Rev. Honoratus Bourion iz Marquette, Mich., sledete pismo nadškofu v Cincinnati:

Monsignor:

"Naš dobr in častitljivi škof je mrtev! Odšel je in nas zapustil sirote! Prihodnji petek ga bomo morali spremljati na njegovi zadnji poti. Monsignor, kdo bi mogel preceniti našo veliko izgubo? Nekoliko tolaže bi bilo za nas, ako bi ga na zadnji poti spremljalo veliko število duhovnikov, kakor se splošno vsepovsod do gaja ob pogrebu škofov. Ali ni naš apostol, ki je za časa svojega apostolskega delovanja v tej divji in zmrzli pokrajini rodil Cerkvi 25,000 Indijancev, ali ni zaslužil, Monsignor, da bi se mu izkazale one izredne časti, ki jih Cerkev nslanja drugim škofom, ki so odšli po zasluzni venec? Toda ne: Bog je odločil, da ima biti smrt našega nepozabnega škofa posnetek njegovega življenja. Umrl je sredi oster zime, ko mrzli sever ledeni in do okrelosti premražude vsakogar, ki se drzne ven na njegov ledeni piš. En sam človek je bil ob njegovi smrtni postelji, da mu je zaprl oči, njegov ubogi služabnik. Le nekaj malega duhovnikov, morda pet ali šest, bo neslo njegove zemeljske ostanke na prostor miru.

"Ko premišljujem življenje svetniškega škofa, tako polno odpovedi, venčano s tako velikimi uspehi pri izpreobračanju duš — če si predstavljam njegove poslednje trenotke in njegov pogreb, se mi zdi, da imam pred seboj življenje in smrt sv. Frančiška Ksaverja, apostola Indije, ne pa škofa Barage, apostola Indijancev.

"Kako srečnega se je moral počutiti naš škof sredi svoje zaučenosti, ko je videl, da mu je Bog naklonil smrt sredi svoje črde ob obali Gorenjega Jezerja, ki ga je bil tolkokrat obšel na krpljah, počivajoč in prenocoč v snegu — vse zato, ut Christi locrum faciat (da bi Kristus pridobil duše). O življenje, polno zasluzenja! Kakšen zgled za nas! Ceprav moramo mi ubogi duhovniki včasih storiti kaj takega, kar bi se zdelo težko človeku, ki živi v civilizirani in obljudeni deželi: če primerjamo svoje težave s tem, kar je naš rajni škof imel prestari v teku svojih 36 let med Indijanci, se moramo skoraj sramovati samih sebe in smo kakor pritlikavci spričo velikan.

"Kako mnogokrat pa je bil po tri ali štiri dneve brez vsake jedi, ko je sledil indijanskim rodovom na lov, pa jim je prilejelo zmanjkovati divjačine, ki jim je bila edina prehrana, sredij divjih gozdov. Kako mnogokrat je potoval po šest do sedem čevljev globokem snegu 300 do 400 milj daleč in se je moral plaziti po rokah in nogah čez strme skale gričevja ob Gornjem Jezeru! Kako mnogokrat je moral prebresti do vrata v vodi in nadaljevati pot med vsemi mogočimi zaprakami, da si mu je curljalo od oblike; Nikari ne mislite, Monsignor, da je tako delal samo v začetku svoje službe ali morda samo, dokler je bil še zdrav in močan.

"Pred šestimi leti sem bil nastavljen kot duhovnik pri katedrali v Sault Ste. Marie. Škof je bil takrat 66 let star in ždravje mu je resno odpovedalo. Zima je bila tedaj izredno ostra in snega smo imeli okoli šest čevljev. Jaz sem bil malo prej prišel s Francoskega in sem si komaj upal iz hiše zavojno mraza. Toda škof je bil vso zimo najdalje dva tedna doma. Ves ostali čas je hodil iz wigwama in je obiskoval Indijance, takrat še pogar-

to skrajšalo dni njegovega življenja.

"O, nikoli ne bom pozabil žalostnega in po sočutju kričečega pogleda, ki ga je škof obrnil name! Zdole se mi je, da mi očita z besedami Cezaria: 'Tudi ti, sinko moj!' Misel, da bi moral živeti daleč proč od svoje črde, mu je skoraj prinesla nov napad. 'Ne,' je rekel odločno, 'umreti moram, kjer sem živel, in tudi če umrjem na potu domov, moram vsaj tvegati povratek.'

"Bilo je daleč od Sault Ste. Marie, toda če mu je šlo za reševanje duš, ni nikoli računal z daljavo. Končno je prišel do cilja, večkrat prenočivši v snegu. Zbral je Indijance okoli sebe in jim je oznanjal veselo nazzanilo. Po nekaj dnevih je krstil glavarja in vso vas. Vrnil se je domov srečen, da je odvzel satanu toliko zmagovalja. Približal se je Sault Ste. Marie na zmagovalnem vozcu: škof, napol mrzle, je se del na majhnih saneh, ki so bile kak dva palca višje od tal, vlekel jih je pa majhen indijanski pes. Slučajno sem pogledal skozi okno in ko sem videl svojega škofa v taki opravi, si nisem mogel kaj, da ne bi jokal.

"Monsignor, takrat sem videl, da učenec ni večji od Učitelja. Naš Gospod je pač jezdil osla na svojih potovanjih, toda naš škof je bil še s psom polnoma zadovoljen!

"Toda, čemu bi dalje naševal. Napolnit bi moral debelo knjigo, če bi hotel napisati vse zanimive dogodki iz življenja našega škofa. Sicer pa ne kaže prehitovati. Upam, da bo življenje Baragovo kmalu popisano in natisnjeno v knjigi in bo ostal nemiliv spominjan, ki bomo za njim žalovali do konca našega življenja.

"Bolezni, ki je končala življenje našega pokojnega škofa, je prišla pred tremi leti. Bolezni, odrevelenost udov, je bila posledica njegovega napornega življenja. Sprva je napadla roke in noge, pozneje je navalila na sreč in je kmalu zanesla opustošenje po vsem telesu. Ako bi se bil škof v začetku bolezni umaknil v pokoj in si dal mir, bi gotovo dalje živel, toda nedelostnost ni bila prisojena njegovi naravi, zato ni mogel nikoli počivati. Ceprav ga je noč in dan mučila v mu izčrpavala telesne sile mukotrpka tresavica, ni nikdar popustil v svojih dolžnostih.

"V "Tri tedne pred smrto" je poslal pome. Bil je jako slab in je z gotovostjo pričakoval smrti tisti dan. Mrtvoudnost je zgrabila pljuča in komaj je mogel dihati. Zdravila so mudala nekajči olajšanja. Osem dni pozneje, dne 19. januarja, med eno in drugo uro zjutraj je umrl po nekaj minut smrtnega koja. Dosegel je starost 70 let, pet mesecov in 12 dni.

"Dan po škofovi smrti smo brali njegov testament. Škof je določil do prihoda svojega naslednika vsega premoženja svojega zakrostana, Gašperja Schulteja. Mož je bil pri škofu zadnjih osem let. Ta strežnik, ki ga je škof smatral za vrednega, da je z gotovostjo pričakoval smrti tisti dan. Mrtvoudnost je zgrabila pljuča in komaj je mogel dihati. Zdravila so mudala nekajči olajšanja. Osem dni pozneje, dne 19. januarja, med eno in drugo uro zjutraj je umrl po nekaj minut smrtnega koja. Dosegel je starost 70 let, pet mesecov in 12 dni.

"Dan po škofovi smrti smo brali njegov testament. Škof je določil do prihoda svojega naslednika vsega premoženja svojega zakrostana, Gašperja Schulteja. Mož je bil pri škofu zadnjih osem let. Ta strežnik, ki ga je škof smatral za vrednega, da je z gotovostjo pričakoval smrti tisti dan. Mrtvoudnost je zgrabila pljuča in komaj je mogel dihati. Zdravila so mudala nekajči olajšanja. Osem dni pozneje, dne 19. januarja, med eno in drugo uro zjutraj je umrl po nekaj minut smrtnega koja. Dosegel je starost 70 let, pet mesecov in 12 dni.

"Dan po škofovi smrti smo brali njegov testament. Škof je določil do prihoda svojega naslednika vsega premoženja svojega zakrostana, Gašperja Schulteja. Mož je bil pri škofu zadnjih osem let. Ta strežnik, ki ga je škof smatral za vrednega, da je z gotovostjo pričakoval smrti tisti dan. Mrtvoudnost je zgrabila pljuča in komaj je mogel dihati. Zdravila so mudala nekajči olajšanja. Osem dni pozneje, dne 19. januarja, med eno in drugo uro zjutraj je umrl po nekaj minut smrtnega koja. Dosegel je starost 70 let, pet mesecov in 12 dni.

"Dan po škofovi smrti mu je škof izročil testament in mu je predpovedal, dati ga celo kakemu duhovniku. Naročil mu je, naj skrbno paži na njegove reči, knjige, pisma, rokopise itd., ter naj vse pred v lepem redu nasledniku. To je povzročilo neprjetno stališče strežniku in me je naprosil, naj pišem Vaši Presvetlosti in Vas vprašam, če morda ni dolžan izpolniti poslednjega naročila svojega gospodarja in vodnika, da bi namreč po njegovem ukazu vso škofovo lastnino imel pod ključem, do prihoda novega škofa?

"Oprostite mojo nadležnost, Monsignor, in mi dovolite, da se podpišem Vaši milosti prepokoren sin v Kristusu.

H. Bourion,
"župnik cerkve sv. Pavla,
"Negaunee, Mich."

NOVA VELEZANIMIVA KNJIGA IZSLA

se je "morje bridkosti" razlilo, kako je bilo takrat, ko se je vojna začela in se država Jugoslavija razsula, kaj se je tam godilo prve mesece vojne, ko v Ameriki ni bilo še nikakih poročil. Prva podrobna, natančna in zanesljiva poročila je šele on prinesel.

Knjiga "Ko smo šli v morje bridkosti" na vsa ta vprašanja odgovarja in vse pojasnjuje. Velezanimivo bo vse to izvedeti od očevic!

S knjigo vsak naročnik prejme tudi zemljovid Slovenije, na katerem je označena in pojasnjena meja med Nemci in Italijani.

Knjiga "Ko smo šli v morje bridkosti" stane \$2.50 in se načrta pri pisatelju. Naročite jo takoj!

Naročila naslovite na Rev. Kazimir Zakrajšek, 302 E. 72nd Street, New York, N. Y.

Prvič to izslopi je avtografiran, to je, pisatelj jih je sam lastnoročno podpisal. Če hočete tak iztis (autographed copy), teďaj pošljite svoje naročilo takoj, določeno doma tiste mesece, predno še danes!

Dr. Miha Krek posilja novoletne pozdrave

New York. (J.I.C.) — Podpredsednik jugoslovanske vlade dr. Miha Krek je za Silvestrov večer naslovil Slov

"GLASLO K. S. K. JEDNOTE"

GLASLO K. S. K. JEDNOTE, JANUARY 15, 1943

Slovenska Evropska Unija Zvezna Slovensko-ameriška Državna Jednota v Združenih državah ameriških	
UNIVERZITETSKO IN UPRAVNEŠTVO	
ST. CLAIR AVENUE	CLEVELAND, OHIO
Vsi rojenci in člani morajo biti v način uprave napomenujejo do zgodbe opisane za priobabiljev v Slovenski demokratični življenju.	
Narodnost:	\$0.25
Za dom na leto:	\$0.25
Za zdravje na Ameriko:	\$1.00
Za Kanado in inozemstvo:	\$3.00

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A. In the Interest of the Order	
Issued every Wednesday	
OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE	CLEVELAND, OHIO
Phone: Henderson 2612	
For members, yearly:	\$0.25
For nonmembers in U. S. A.	\$2.00
Foreign Countries:	\$3.00

88

NASI POKOJNI ČLANI IN ČLANICE

Od 1. januarja do 26. decembra je pri naši Jednoti lanskega leta umrlo 281 članov in članic odraslega oddelka; k tem jih bo pa gotovo treba še nekaj prišteti, namreč one, umrle zadnjih pet dni minulega meseca. Če računamo gornje število na mesec dobimo 23 smrtnih slučajev za vsak mesec.

Skupno število leta 1941 umrlih članov in članic tega oddelka je bilo za 30 slučajev (251), manjše od lanskega števila.

Vprihodnji izdaji sledi uradno naznanilo o umrlih kakor vsak mesec. Navadno pa objavljamo imena istih en teden pred tem in to sicer na uredniški strani v njih blag spomin.

ZOBETZ ANA, članica društva št. 4, umrla 20. decembra, v starosti 72 let.

THOMAS GEORGE, član društva št. 7, umrl 22. novembra, v starosti 75 let.

BLATNIK MATH, član društva št. 7, umrl 5. decembra, v starosti 71 let.

VIDMAR JOSEPHINE, članica društva št. 14, umrla 1. decembra, v starosti 68 let.

MALOVECC JOHN, član društva št. 21, umrl 14. septembra, v starosti 21 let.

GASPAROVIC FRANCES, članica društva št. 30, umrla 5. decembra, v starosti 64 let.

MAURIN GEORGE, član društva št. 38, umrl 27. novembra, v starosti 79 let.

STERK PETER, član društva št. 40, umrl 20. novembra, v starosti 74 let.

IKOVČIC ANTON, član društva št. 53, umrl 3. decembra, v starosti 54 let.

MATKOVICH ANTON, član društva št. 55, umrl 24. novembra, v starosti 69 let.

VIDMAR JOHN, član društva 56, umrl 11. decembra, v starosti 77 let.

KASTELJC ANA, članica društva št. 59, umrla 29. novembra, v starosti 64 let.

OBRAVEC EMIL, član društva št. 61, umrl 26. decembra, v starosti 61 let.

PETERNEL JOHN, član društva št. 63, umrl 21. decembra, v starosti 66 let.

HOLJEVIC ROSE, članica društva št. 70, umrla 12. decembra, v starosti 48 let.

ZEFRAN MARY, članica društva št. 78, umrla 18. decembra, v starosti 64 let.

MRAK ALBINA, članica društva št. 86, umrla 7. novembra, v starosti 31 let.

ZUPANČIĆ ELIZABETA, članica društva št. 108, umrla 17. decembra, v starosti 72 let.

KORCE LOUISE, članica društva št. 120, umrla 11. decembra, v starosti 45 let.

BARLE FRANCES, članica društva št. 150, umrla 2. decembra, v starosti 63 let.

SLAPNIK FRANCES, članica društva št. 162, umrla 14. decembra, v starosti 29 let.

KONCILJA FRANK, član društva št. 180, umrl 24. decembra, v starosti 65 let.

MATAN MARY, članica društva št. 181, umrla 19. novembra, v starosti 60 let.

KOCKA JOHANA, članica društva št. 206, umrla 1. decembra, v starosti 55 let.

FLORANCIC JOSEPH, član društva št. 217, umrl 23. novembra, v starosti 65 let.

BRANCELJ FRANK, član društva št. 226, umrl 21. novembra, v starosti 30 let.

Skupaj 13 umrlih članov in ravno toliko članic. Najstarejši med njimi je štel 79 let, najmlajši pa 21 let.

Naj počivalo v miru bojem, blag jim spomin!

NOVLETNA PRIPOROCILA NASIM DOMOLJUBNIM GOSPODINJAM

Začni novo leto na pravilen način. Skleni izvrševati stvari, o katerih si prepričana, da jih lahko izpolniš. V takem slučaju je boljše za moralno, ker pa staviti si nedosegljiv cilj, ker istega sploh ne skušaš dosegči.

V sedanjih resnih časih nam tudi naše slovenske ameriške domoljubne gospodinje lahko veliko pripomorejo k zmagi, če naredijo in se držijo sledečih deseterih zaobljub:

1.—Vrši svoj delež v programu recioniranja.
2.—Pripravljaj redilne jedi za svojo družino.
3.—Ne kupuj novih hišnih potrebiščin.

4.—Pazi na obliko, da bo dlje časa zaledga.
5.—Hrani pri električni, plinu in kurišnem olju.
6.—Skrbi za primerno varnost hiše pri morebitnem zračenem napadu.

7.—Hrani mačobo, kante, gumijaste in svilnate izdelke.
8.—Izdajaj denar na previden način samo v potrebi.
9.—Kupuj vojne bonde in znamke od prihranjenega de-

narja.
10.—Ako ti ostaja kaj prostega časa, pomagaj s kakim čezurnim delom Ameriškemu Rdečemu križu, Civilni obrambi, Akciji bolničark, Ameriškemu ženskemu dobrodelnemu službovanju itd.

Spomenik našim fantom

Predno bo konec te vojske, moramo biti pripravljeni na številne žrtve. Marsikat ameriški vojak bo padel za obrambo demokracije. Med temi bo tudi marsikat slovenski fant, saj smo jih dali ameriški Slovenci lepo število Stricu Samu, pa še jih bomo dali.

Nekaj naših vojakov je že padlo, kot smo čitali poročila. Ni jih ravno dosti, pa vsakega je škoda. Toda vojska je vojska in pripravljeni moramo biti na razne žalostne novice z bojnimi fronti, da je padel ta in oni naš fant.

Ko bo minila vojna, bomo slavili vrakače se junake. Znovuni bodo peli, velikanske parade bodo po mestih, gospode bodo igrale in naše junake bomo obrisali s cvetjem in slavkljici.

Toda med onimi, ki bodo zrli na te dolge vrste vrakače vojakov, bo tudi skrbna mama in zasopljena oča, ki bosta gledala, kdaj bosta zagledala svojega sina. Toda zastonj ga bodo iskalo njeni oči... padel je za domovino in bogove kje trohajo njegove kosti.

Tudi te naše junake bo treba počastiti, te še posebno, ker so dali za domovino vse, svoje najdražje—svoje mlado življene.

Naše mnenje je, da naj bi že zdaj začeli razmišljati o kakem spomeniku tem slovenskim padlim junakom. Prostor za tak spomenik je že pripravljen in zelo idealen prostor, da se naši vojaki iz naše države Ohi.

Dne 8. januarja se je kot prva prispevateljica v uredništvu Ameriške Domovine za ta spomenik oglašila in darovala \$5 gdč. Mary Smrekar, sestra pokojnega Rev. Andreja Smrekarja. Zivelja! Da bi našla mnogo posnemalcev!

Pro in de-

A.—"Ali ne misliš, da bo naša ameriška produkcija spravila Hitlerja v koži rog?"

B.—"Vse mogoče; toda jazdam več na uspeh ameriške destrukcije v Hitlerjevem ozemlju."

VLAĐNA POSOJILA ZA POPRAVLJANJE HIS

Dočim je federalna vlada, nja vojnih delavnih potreb, je dokler vojna traja, strogo omejila gradnjo novih hiš in poslovnih poslopij, ki niso nujno potrebna za vojni napor, ni niti kakve prepovedi proti rabi materiala, da se sedanje hiše držijo v dobrém stanu ali da obstoječe zgradbe prevredijo v stanovanja za vojne delave.

Za te svrhe se morejo dobiti posojila v vsej deželi in potom več kot 5,000 bank in posojilnic. Za ta posojila jamči vladna organizacija, ki se bavi s financiranjem hišnih poprav in preureditve.

Jako lahko je dobiti posojila za popravljalno delo in potrebuje izboljšave, kot je opleskanje, nalepljanje novega stenskega papirja, popravljanje cevi. Denar za to se izposojuje do zneska \$2,500. Ta posojila so pa podprtvena kreditnim pravilom federalnega rezervnega sistema glede obročnega plačevanja in se morajo odpeljati tekom 12 mesecev.

Ni treba nikakega dovoljenja s strani War Production Boarda, da se kritični material uporabi za popravljalna dela.

Ako se hiše popravijo s temi posojili, ne sme se spremeniti zunanjega gradbenega oblika poslopja. Popravki v razkošne svrhe, oziroma katerih namen je le olepšanje, niso dovoljeni! Lastniki hiš, ki bi radi izvršili popravljalna dela v svrhu, da se prištedi količina kuriva, kakor na primer za konvertiranje peči od olja na premog ali za boljše inzuliranje stanovanj, smejo tudi dobiti posojila. Taka posojila so izvrgeta od poslovnih listov in naj bi vsakemu dobitniku posojila tekom treh let.

Da se dobije posojilo v svrhu remodeliranja hiše ali poslopja, da se prevredijo v stanovanja.

Za natančnejše informacije se morete obrniti na vsako banko ali pa lokalni urad Federal Housing Administracije.

Common Council-FLIS.

Svarilo inovnikov naslov-jeno osnču

Prenos imovine, izsiljeni v vojno, so nekaj.

Washington, 5. jan.—Ameriške Združene države in drugi člani zedinjenih narodov, obenem s francoskim narodnim komitejem v Londonu, so podali danes skupno izjavo glede zaplenitve imovine v deželah zasedenih od osišča. S tem svarilnim opozorilom so razveljavljeni vsi brezobzirni ukrepi zaplenitve, ki jih je osišče izvedlo v zasedenih deželah—postale bodo neveljavne kakor hitro bodo sovražne oblasti pregnane iz zasedenih krajev. V mnogih slučajih je bil izvršen prenos imovine s pomočjo brutalnega pritiska, včasih pa se mu je nadevalo vsaj na zunaj, izraz avtentičnosti.

Ta zavezniška izjava je tako sestavljena, da bo obenem tudi služila v svarilo vsem nevtralnim silam, kaj jih čaka, ako bi osišče zasedlo njihova ozemlja. (Uradni govorniki državnega oddelka so dejali, da ni ustrezno delati zaključkov glede prenosov imovine v Nemčiji sami — tako poroča Associated Press).

Besedilo izjave je glasom poročila državnega oddelka naslednje:

"Južno Afriška Unija, Združene države Severne Amerike, Avstralija, Belgija, Kanada, Kina, Čehoslovaška republika, Velika Britanija in Severna Irska, Sovjetska Rusija, Grčija, Indija, Luksemburg, Holandska, Nova Zelandija, Norveška, Poljska, Jugoslavija in Francoski Narodni Komite:

"Irecno svare vse prizade, posebno osebe v nevtralnih deželah, da bodo z vsemi svojimi silami stremeli za tem, da uničijo metode zaplenitve, ki so jih uvelde vlade, s katerimi se nahajajo v vojnem stanju, v deželah in pri narodih, katere so brez povoda napadle in oropavile.

"Vlade, ki so podpisale to izjavo in Francoski Narodni Komite, si zato pridržujejo pravico razveljaviti vse pravice in prodajo imetja in posestnini pravic katerekoli vrste, ki se nahajajo zdaj, ali so se nahajala prej v ozemlju, ki so bila zasedena ali na drugačen način prišla pod direktno ali indirektno nadzorstvo vladi, s katerimi so oni, ki jih je predsednik označil kot nimajoč zadosti stanovanjskih udobnosti za vojne delave in potrebi v dotični okolici in kot vojne delave smatrajo člane oboroženih sil v kakem podjetju, ki izdeluje vojni material, in vladne nastavljence, ki se bavijo z vojnim delom. Drugič, vsi prosilci za posojilo morajo zagotoviti banke, ki dajejo posojilo, da za 60 dni po končanem delu se bo dajala prednost vojnim delavcem za najmanje stanovanj.

Ako se tem pogojem zadosti, se morejo dobiti posojila do \$5,000. Ista so povračljiva do dobe sedmih let in se morejo povračati v mesečnih obrokih. Remodeliranje hiš, za katero se dajejo posojila, zapadajo podstrelki podstrešij, kamric in drugih nedovršenih delov hiše v sobe ali apartmante, kakor tudi konvertiranje poslopja, ki ni bilo zgrajeno za stanovanje, v hišo enega ali več stanovanj.

Lastnik hiše, ki jo hoče remodilati, mora dobiti dovoljenje od War Production Board-a, ako hoče rabiti kritični material, razen ako skupni stroški znašajo manj kot \$200. Da lastnik dobi takozvani preference rating potom War Production Board-a, se mora obrniti s prošnjo na najbližji lokalni urad Federal Housing Administration.

Brat glavnega tajnika nam poča, da imajo v glavnem uradu še nekaj letosnjih stenskih koledarjev, torej društva, ki so morda že vse svoječasno prejete že razpeč

L.S.L.

JEDNOTE

Ustanovljena v Jolietu, III., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 352 N. CHICAGO ST. JOLIET, III.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 5446; stanovanje glavnega tajnika 5446.

G L A V N I O D B O R N I K I

Castni predsednik: FRANK OPEKA, North Chicago, Ill.

Glavni predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

Prvi podpredsednik: JOHN ZEPHAN, 2723 W. 15th St., Chicago, Ill.

Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4715 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

Tretji podpredsednik: JOSEPH LEKSEN, 198-22nd St., N. W. Barberon, O.

Cetrti podpredsednik: MIKE CERKOVNIK, P. O. Box 367, Ely, Minn.

Peta podpredsednica: JOHANA MOHAR, 1138 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

Sesti podpredsednik: GEORGE PAVLAKOVICH, 4573 Pearl St., Denver, Colo.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: LOUIS ŽELEZNICKAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Glavni plagajnik: MATT F. SLANA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. MATH BUTALA, 416 N. Chicago St., Joliet, Ill.

N A D Z O R N I O D B O R

Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

Prva nadzornica: MARY E. POLUTNIK, 1711 E. 30th St., Lorain, O.

Drugi nadzornik: FRANK LOKAR, 1352 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.

Tretji nadzornik: JOHN PEZZDRTZ, 14904 Pepper Ave., Cleveland, O.

Cetrti nadzornik: MARY HOCHEVAR, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

P I N A N C N I O D B O R

Predsednik: JOHN DECHMAN, 1102 Jancey St., Pittsburgh, Pa.

Prva porotnica: MARY KOSMERL, 117-5th St., S. W., Chisholm, Minn.

Drugi porotnik: JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

Tretji porotnik: JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

Cetrti porotnik: JOHN TERSELICH, 1847 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Peti porotnik: JOHN BEVEC, Alexander Ave., Strabane, Pa.

Sesti porotnik: LUKA MATANICH, 2524 E. 109th St., South Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVLJNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VODJA ATLETIKE

JOSEPH ZORG, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

NAČELNIKA MLADINCIK IN ŽENSKI AKTIVNOSTI

JEAN M. TEZAK, 457 Indiana St., Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikačejo se Jednote, naj se pošljajo na glavnega tajnika JOSIPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznamka, oglase in naročnine pa na GLASILLO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

</

PETER PAVEL GLAVAR

LANŠPREŠKI GOSPOD
ZGODOVINSKA POVEST
Scriber dr. Ivan Praglič

"Moj fant," je dejal mehko župnik, "tako je pisano v ljubljanskih krstnih in mrtvaških bukvah. Kaj je resnica, to ve zdaj Bog. Resnica je namreč morda vse kaj drugega. In v tem slučaju tvoj ene ni bil Jernej Glavar. A kdo bo to dokazal? Ne. Nočem čenčati za svojimi ljudmi in za tistim nemarnim Bitencem, ki zdaj upravlja našo Komendo in ki tebe pravi ne mara, dasi te komaj pozna. Lej, gospod komendant mi je pisal, naj mu nasvetujem zanesljivega oskrbnika. Storil bom to. Ti sam mu poneseš pismo. Obenem ga poprosiš, naj ti izprosi milost v Rimu. Storil bo to. A videti te mora, iz oblija naj te vidi. Ne bom pravil zakaj, ker mi niso čenče mar, a vidi naj te le in potem bo, kar bo."

Ne da bi šel za neizgovorjeno skrivnostjo župnikovo, je rekel Peter: "Res je, gospod komendant je mogočen gospod. On bi mi mogel najlaže pomagati."

"Zato pa," se je oddahnil župnik; "pojdē na pot in vse bo prav."

"Kod je najbližja pot v Senj —?" je prešal bogoslovec.

"Dve poti sta, ena je čez Reko in druga je čez Ribnico in Brod. Ta zadnja je krajša, pa je manj naseljena."

"Pojdem kar čez Ribnico," je kratko odločil Peter . . .

Tri dni je počival v Komendi. Dal si je popraviti obuvavo. Nehote se je nekam sramoval Manice in župnikove sestre Marte, kakor da bi bil sam zakrivil, da še ni posvečen. Ženama pa je bil župnik sam povpel vse težave njegove, tako da sta žalostni pomilovali mladiča, ki je bil po njiju mnenju vreden ne le samo mašniškega posvečenja, temveč celo najvišjih časti, škofovske kape ali pa vsaj korarskega ovratnika. Župnik pa se je dva dni trudil, preden je napisal.

Ko je Peter Pavel odšel na pot, je župnik komaj zatajil svoje ganotje in dejal ves hričav proti Manici in sestri: "Kaj to, če še ni. Bo pa prav gotovo duhovnik. Saj je še Bog v nebesih. In ti Marta marista, ki si svojcas rekla, da jabolko ne pade daleč od drevesa. Pa je vendarle enkrat padlo in pa še prav daleč. A Bog mi v greh ne štej, če je laž, da je bilo tisto drevo kaj prida."

Od tistega dne so župnik, njegova sestra in Manica nestreno pričakovali sporol iz Senja in župnik se je jutro za jutrom karal: "Dal sem mu nauk, naj si vzame za vzgled Jakoba. Zdaj pa bi za potrebo sam sebe za ušeja prijet in se ozmerjal in prešal: Kdo pa je, ki ne zna biti strpljiv?" —

Peter Pavel je medtem potoval, prešel Ribnico in Brod ob Kolpi, prešel Mrkopalj in Krivi put, došel k morju in vstopil v staro uskoško gnezdo, kjer je imel komendant Jakob Testaferrata prijatelja komisarja Zandonattija, v česar hiša je bilval in si krepil svoje zdravje.

Odločno je začel utrujeni potnik popraševati po komisarjevi hiši, kakor hitro je vstopil v Senj. Prav nič težko mu ni bilo preprašati se in je spoznal, da mora biti Zandonattijeva hiša ugledna. Ostrmel je vendar, ko je stal pred poslopjem, ki je slično mogočni palači in je stala tik ob morju. Ni bil vajen takih hiš in dolgo ni našel, kje bi vstopil. Ko pa je našel vhod, je prišel na tlakovano dvorišče in bil zopet v zadregi. Iskal je, kod bi krenil v gorenj prostore, pa ni našel. Ne da bi pomislil, da je

vstopila gospod komisar in njegova hiš, in je zaklical:

"Gaže držim, za roko ga držim, takoj ga bomo imeli gor. Le nič skribi, gospod prejasni, gospodična dobrotljiva."

Peter Pavel se je dvorljivo poklonil obema na balkonu.

"Glej," je zagostolela hčerkka očetu, "saj sem vedela, da ni navaden človek. O, pa glej, glej, kako je podoben, kako je podoben . . ."

"Komu neki je podoben?" je prasač oče.

"Gospod Ciprijanu, stričnemu komendantu jevemu. Le poglej ga dobro, ko pride. Kdo neki je? Ubogi človek, kako je bil prej slab!"

Tedaj je privadel sluga gosta. Peter Pavel se je poklonil in dejal: "Truden popotnik sem in od daleč. Rekli so mi, da stanuje v tej hiši gospod vitez Peter Jakob in sem vstopil. Saj sem v hiši gospoda komisarja —"

"Tako je," je prikimal dobrodušni Zandonatti. "In tudi to so prav rekli, da je gospod Peter Jakob moj gost. Zdaj pa ga ni v Senju."

"To sem mu že jaz povedala," je rekla deklica.

"Si mu?" je dejal oče in pogledal nanjo, pa spet na Petra in se nato zasmehal: "Pa boš menda tudi vedela, kdo neki je. Jaz še ne vem."

Deklica se je bila čudovito nagnula, uravnovesila spričo nepričudne in navidezno malopridne Petrove zunanjosti. Nejgov prseski glas je bil hipoma pridobil njen sočutje. Ko pa je zaslišal Peter iz njenih ust, da je komendant odpotoval na Malto, ga je obšla strašna tesnost. Stisnilo mu je grlo, da je zajecal hripcavo: "Na Malto?"

"Verujte mi, pred tremi dnevi. Obžalujam!" je menila deklica še topleje. Peter je strmel z odprtimi ustmi vanjo. Nato se mu je zamegnilo. Deklica je videla, kako je prebledel in začel omahovati.

"Dio santo," je zaklical, "ubogi človek, saj bo umrl."

Popotnik se je sesedel truden in ubit na stopnice in zaječal: "Skala je pretežka! . . . Dein Wille geschehe!"

In poglobil je glavo v dlani in ni videl ne solinca, ki je čudovito kraljevalo na nebu, ne morja, ki je temnozeleno šumelo pod njim, ne deklice, ki je s pomilovanjem gledala nanj in nato nagnula planila v hišo in po stopnicah v zgornje prostore. Ko je begala s stopnice na stopnico, je klicala otroško trmasto in plaho: "Ampak, očka, kje si? Tak oglesi se, no! Ali spiš? Vstani, pridi! Ubogi človek! Tako mland je, pa bo moral umreti. Očka, za božjo voljo."

Lajež psa se je čul v stanovanju; deklica je planila v sobo. Prepaden in čudeč se se je dvignil iz naslonjaka dobrohoten, rdečeličen plešec in zastrmel v deklico in vprašal:

"Ana Marija, moja hiši, kaj pa se je zgordilo?"

Deklica je živahnog potegnila očeta k oknu in mu pokazala na potnika, ki je bil obnemogel dolni stopnicah . . .

IX. Njegova Navzika

Par strašnih trenotkov je bilo minilo Petru Pavlu. Zdaj pa se je zavedel svojega položaja in se zastidil svoje slabosti. Vrgel se je k vkišku in iskal z očmi deklice, ki mu je bila z mehko besedo razodela bridko vest. Ni je velil. Pač pa je stal za njim liviran sluga in se mu klanjal in govoril: "Gospod Zandonatti, najboljši človek od Reke do Splita in gospodična Ana Marija, najboljša deklica na svetu."

"Pa saj sem popolnoma tuj," je dejal Peter Pavel, "in kakor razbojniki sem vdrl v hišo."

"Ne de nič, ne de nič," je govoril sluga, "gospod Zandonatti razumejo vse, gospod Zandonatti se najboljši človek in njegova hiš je najboljša deklica na svetu . . ."

Pokimal je vedro navzgor v balkon, kamor sta bila tedaj

svoji vlijudnosti.

"Pod streho? Kaj neki mora vedno stikati pod streho?" se je razvidil Zandonatti. "Tako ga privedi, potepa. No, no! Zdaj bo odzvonilo njegovi lenobi." Obrnil se je k Petru in dejal: "Zdaj boste videli mojega sina. Strašen paglavec je. Nemaren, da se Bogu smili. Pa ga ni človeka, da bi mu na prste gledal. Ana Marija se ukvarja z njim, pa je predobra."

"Kaj me točiš, oče," se je oglašila deklica tedaj vstopovala.

"Tudi ti imaš našega Džona na vesti, sem rekel," je odvrnil Zandonatti, "pa bo odšel drugače. Gospod bogoslovec, sezite mi v roko. Ostanite pri meni in učite mojega sina, dokler ne odplove ladja na Malto. Pa strogo ga boste morali držati in trdo, razumete?"

"Zdaj je prihodnjic." (Dalje prihodnjic.)

Razne prireditve Jednotnih društev

23. januarja: Društvo Kristusa Kralja, št. 226, Cleveland, O., plesna veselica v auditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

24. januarja: 40-letnica društva sv. Janeza Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wis., v Harmonije dvoran.

30. januarja: St. Vitus Boosters, Cleveland, O., plesna veselica v auditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

V JAMI VII GORI

(Nadaljevanje s 4 strani) menkasto bledi mrak zgodnjega večera je legal na množico. Droben dežek je začel pršeti; ljudje so ostali. Plahi pogledi so obkrožali Renato. "Inženjerjeva nevesta — kako je pogumna, da je tako mirna" Čas je lezel dalje. Še zmeraj se je valil črn dim iz rova in je zavil vse vase ko v črni žalni pajčkan.

Iz čada se je iznenada izmotala postava s počasnimi koraki. Obleka je visela v cunjah, lasje so bili osmojeni. Drugi so s težavo vlekli seboj neko mortvo truplo, nato še dva ranjenca, ki jima je kri curjala čez oči. Petra ni bilo med njimi. Pisala:

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"O moj Bog," je vzdihnil Peter. "Mučilo se mi je. A zdaj vidim, da sem vendar prišel prepozno in zastonj." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radozalo in socutno je počivalo dekletočko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vpršal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"Peš," je odvrnil Peter. "Mučilo se mi je. A zdaj vidim, da sem vendar prišel prepozno in zastonj." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radozalo in socutno je počivalo dekletočko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vpršal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"O moj Bog," je vzdihnil Peter. "Mučilo se mi je. A zdaj vidim, da sem vendar prišel prepozno in zastonj." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radozalo in socutno je počivalo dekletočko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vpršal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"O moj Bog," je vzdihnil Peter. "Mučilo se mi je. A zdaj vidim, da sem vendar prišel prepozno in zastonj." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radozalo in socutno je počivalo dekletočko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vpršal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"O moj Bog," je vzdihnil Peter. "Mučilo se mi je. A zdaj vidim, da sem vendar prišel prepozno in zastonj." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radozalo in socutno je počivalo dekletočko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vpršal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"O moj Bog," je vzdihnil Peter. "Mučilo se mi je. A zdaj vidim, da sem vendar prišel prepozno in zastonj." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radozalo in socutno je počivalo dekletočko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vpršal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"O moj Bog," je vzdihnil Peter. "Mučilo se mi je. A zdaj vidim, da sem vendar prišel prepozno in zastonj." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radozalo in socutno je počivalo dekletočko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vpršal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"O moj Bog," je vzdihnil Peter. "Mučilo se mi je. A zdaj vidim, da sem vendar prišel prepozno in zastonj." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radozalo in socutno je počivalo dekletočko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vpršal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"O moj Bog," je vzdihnil Peter. "Mučilo se mi je. A zdaj vidim, da sem vendar prišel prepozno in zastonj." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radozalo in socutno je počivalo dekletočko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vpršal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"O moj Bog," je vzdihnil Peter. "Mučilo se mi je. A zdaj vidim, da sem vendar prišel prepozno in zastonj." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radozalo in socutno je počivalo dekletočko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vpršal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"O moj Bog," je vzdihnil Peter. "Mučilo se mi je. A zdaj vidim, da sem vendar prišel prepozno in zastonj." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radozalo in socutno je počivalo dekletočko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vpršal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"O moj Bog," je vzdihnil Peter. "Mučilo se mi je. A zdaj vidim, da sem vendar prišel prepozno in zastonj." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radozalo in socutno je počivalo dekletočko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vpršal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"O moj Bog," je vzdihnil Peter. "Mučilo se mi je. A zdaj vidim, da sem vendar prišel prepozno in zastonj." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radozalo in socutno je počivalo dekletočko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vpršal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"

